

Hoe gaat het toch met...

Peter Lunenburg

Peter Lunenburg begon met economie in 2000, meldde zich in 2001 bij het mr.drs. programma en studeerde af in zowel economie als rechten in de lente van 2006. Hij werkte 2 jaar bij Maersk Line in verschillende functies als management trainee om vervolgens de overstap te wagen naar de wereld van internationale handelsverdragen. Nu werkt hij als onderzoeker bij het South Centre in Genève. Het South Centre is een intergouvernementele organisatie die zich inzet voor de landen van het 'Zuiden', m.a.w. voornamelijk ontwikkelingslanden.

Beschrijf je eerste baan...

Na het afstuderen had ik niet een erg duidelijk beeld. Promoveren was een optie die me unaniem werd aangeraden door mijn scriptiebegeleiders, maar ik had geen zin om 4 jaar lang met hetzelfde onderwerp bezig te zijn.

Ik was dus nog zoekende. Mijn oog viel op een traineeship bij Maersk vanwege het leer en doe aspect. Tevens was het een branche waar ik toen nog geen kaas van had gegeten.

Het traineeship was erg uitdagend en opende de wereld. Meevaren op een containerschip naar Egypte om vervolgens met een fietsje van Jeruzalem naar de Dode Zee te peddelen (terug gaat wat moeilijker...). Aantal keer op en neer naar Denemarken waar je in contact kwam met andere trainees. De opdrachten waren interessant; ik was bijvoorbeeld een tijdje verantwoordelijk voor een miljoenenbudget voor alle total loss en verloren containers binnen Maersk, waar 'hakken en zagen' in processen een onderdeel was van het takenpakket.

Hoe ben je in Genève terecht gekomen?

Hoewel de baan bij Maersk prima was, zag ik me zelf op de lange termijn niet als manager in deze wereld. De intellectuele uitdaging was ook beneden peil. Verder was je uiteindelijk maar bezig met een klein deelproces binnen een groot bedrijf: je kon je eigen ideeën maar in beperkte mate erin kwijt. Mijn werk moet meer nut of impact hebben. Dat was een van de redenen waarom ik tijdens mijn studententijd bijvoorbeeld voorzitter was van een rechtswinkel.

Net voordat ik ging werken, reden we met 9 man naar Mauritanië. Deze ervaring heeft indruk op me gemaakt en daar wilde ik altijd iets mee doen. Vorig jaar ben ik daarom lid ben geworden van de Derde Kamer. De Derde Kamer is een schaduwparlement op het gebied van internationale samenwerking en duurzame ontwikkeling. Het werk bij het South Centre ligt eigenlijk in het verlengde hiervan. Tevens bied het meer intellectuele vrijheid.

Wat doe je dan?

Ik werk in het Trade for Development programma van het South Centre. In het begin heb meegewerkt aan een groot rapport voor Angola dat hen helpt in onderhandelingen van Economic Partnership Agreements (EPAs) met de EU. Ik lever input voor adviezen aan *delegates* en geef mijn mening bij bijeenkomsten van bv. de WTO, ILO of de Verenigde Naties (voornamelijk UNCTAD). Verder heb ik een aantal ideeën gelanceerd, bijvoorbeeld de zogenaamde *development benchmarks*, wat door sommige landen aardig wordt opgenomen.¹ Ik heb inmiddels een aantal presentaties

¹ Zie "EPAs and Benchmarking Development", South Centre Analytical Note, March 2009, http://www.southcentre.org/index.php?option=com_content&task=view&id=915&Itemid=1

gegeven, bijvoorbeeld in Brussel. In januari heb ik het South Centre vertegenwoordigd op het World Social Forum in Belém. Ook begeef ik me op me het schrijverspad.²

Vorige week nog heb ik een analyse gemaakt van een zogenaamd Sustainability Impact Assessment van een nog te sluiten handelsverdrag tussen de EU en Centraal Amerika.

Het werk is dus erg gevarieerd en relevant, heeft een steile leercurve, en biedt een goede uitlaatklep voor ideeën.

Is het leven in Genève anders dan in Nederland?

Iedereen – ook hier - heeft me verteld dat Genève in de winter dood is, en dat is ook zo. Nu begint de stad weer te leven en dat voel en merk je ook. Met minder neerslag is het weer beter dan in Nederland. Na een aantal maanden begin ik ook een leven op te bouwen, wat erg prettig is.

Je ontmoet hier natuurlijk veel meer buitenlanders: van Kameroen, Dominicaanse Republiek, Verenigde Staten, Uganda, Singapore, Colombia, etc etc. Tot nu toe heb ik nog weinig Nederlanders ontmoet. Trouwens, de Nederlandse missie heeft nog steeds geen borrel georganiseerd: zuinigheid kent geen grenzen?

Door de boot genomen is het leven niet zoveel anders, het is vooral duurder. Al hoewel, sommige dingen zijn weer goedkoper (chocola en dadels), en er zijn borrels waar kortingen worden gegeven op de drankjes. Dan kost bier maar 5 CHF (3,3 euro) in plaats van een slordige 9 CHF (6 euro). Ook heb je huisrestaurants waar je – als je het adres kent – voor een normale prijs kan eten.

Het vinden van een woonruimte heeft ook wat voeten in de aarde, maar dat maakt het spannend en leuk. Ik heb er leuke contacten met een Braziliaanse dame aan overgehouden, nadat ik haar studio had bewoond voor een aantal weken toen zij op vakantie was. Zij is trouwens ook de enige waarmee ik in het Frans communiceer. Nu leef ik bijna op het plein van de Verenigde Naties.

Als ik weer even terug ben in Nederland, koop ik altijd een paar pakken vla – ik heb hier al een imago wat dat betreft opgebouwd. Het brood is ook wennen; dat schijnt alle Nederlanders gemeen te zijn. De bergen maken het erg idyllisch; ik heb een aantal malen in de bergen gelopen en gefietst en dat ga ik zeker vaker doen.

Wat zijn jouw plannen voor de toekomst?

Ik ben op een stadium gekomen dat ik kennis en kunde wil gaan overdragen, terwijl ik me tegelijkertijd verder verdiep in het gebied van Trade & Development. Binnenkort ga ik voor een week naar de Wereldbank in Washington om meer kennis en contacten op te doen.

Het lijkt me bijvoorbeeld geweldig om in de toekomst met een club als UNECA – de economische commissie voor Afrika – in zee te gaan om verder na te denken over regionale integratie. Op dat gebied ligt nog een zee van uitdagingen: de kosten van ontwikkelingshulp voor Afrika zijn groot; kan dat via de ontwikkeling van obligatiemarkten (deels) worden opgelost? Moet Afrika goudreserves opbouwen en hoe? Hoe gaan we het probleem van overlappingen tussen regionale economische gemeenschappen tackelen?

Verder bouw ik verder aan mijn leven hier in Genève terwijl ik zo nu en dan heen en weer vlieg om mijn contacten in Nederland te onderhouden: het is belangrijk om je vrienden die je achterlaat niet te vergeten.

² Zie bijvoorbeeld “EPA General Exceptions undermine WTO negotiations on commodities”, Trade Negotiations Insight March 2009, <http://ictsd.net/i/news/tni/42025/>

Heb je verder nog adviezen voor de afstuderende mr.drs. student?

Ja, een aantal adviezen. Ten eerste, een advies dat misschien tegenstrijdig klinkt: geniet maar werk hard! Doe niet krampachtig mee met de 'rest' die meer verdient, of een mooier huis heeft. Zoek uit wat je leuk vindt, weet wat je aankan, werk hard en wees tevreden. Verder, verwacht tegenslagen of ongemak: bij veel banen – hoeveel geldelijke vergoeding er ook tegenover staat – moet je je toch elke dag melden in hetzelfde kantoor achter diezelfde computer (of nog erger: een flexibele werkplek). Houd in je achterhoofd dat je prioriteiten elke 10 jaar veranderen en dat het bijna onmogelijk is om in elk domein het onderste uit de kan te halen: carrière, relatie, individuele vrijheid en gezin moeten in balans zijn.

Peter Lunenburg

lunenburg@southcentre.org